

Notat

J.nr. 13-0108172

Den 9. juni 2013

Miljø, Energi og Motor

LSH

Solcelleudbygningen og reglerne i elafgiftsloven

Det foreslås, at det midlertidigt forhøjede tilskud til solcelle-el alene kan opnås af små solcelleanlæg opført af husholdninger, herunder anlæg tilsluttet et fælles forbrugsanlæg i boligforeninger og fællesanlæg efter laugsmodellen, som ikke er tilsluttet i egen forbrugsinstallation.

Derudover foreslås indført et loft for årlig udbygning på 20 MW årligt i 2013-2017, hvorefter den midlertidigt forhøjede støtte under VE-loven bortfalder. I forhold til grænsen på 20 MW årligt kan der dog ikke indsættes et loft eller begrænsning i skatte- og afgiftsreglerne, fordi der er tale om generelle regler. Enhver begrænsning vil indebære statsstøtte til dem, der fortsat kan bruge reglerne.

Der er således fortsat mulighed for at modtage VE-el uden afgift fra eget VE-anlæg uden om de kollektive net og nettoafregne elafgift på timebasis. Denne mulighed gælder generelt for alle VE-anlæg.

Fx kan liberale erhverv og kommuner, som betaler fuld elafgift ligesom husholdninger, og som har et stort elforbrug i dagtimerne, hvor solen skinner, producere og forbruge el uden afgift. Tilsvarende gælder ejere af små vindmøller, biogasanlæg med elproduktion mv. Jo højere elafgiften bliver – jo større er incitamentet til at bruge denne regel, selv uden tilskud og mulighed for nettoafregning.

Der er derfor ikke en garanti for, at udbygningen ikke kan overstige 20 MW årligt, selvom det økonomiske incitament til at opstille solceller falder.

Elafgiften

Reglen i elafgiftsloven er, at der er fuld fritagelse for elafgift for el, der produceres ved vedvarende energi og forbruges direkte af producenten selv uden om de kollektive elnet.

Denne regel kan bruges af alle, uanset om der er tale om private eller erhverv, og uanset om der nettoafregnes eller ej. Der er tale om en generel bestemmelse, der har eksisteret i elafgiftsloven siden 1970'erne og er således ikke en del af energiaftaler, solcelleaftalen eller andre politiske aftaler.

At der ikke opkræves elafgift af el, som produceres og forbruges af producenten selv, svarer til, at der heller ikke opkræves ølafgift, hvis man brygger sin egen øl.

Baggrunden for regelen var oprindeligt et ønske om ikke at lægge afgift på el fra egne VE-anlæg, som ofte blev anlagt i udkantområder, fordi man var udenfor de kollektive forsyningsnets rækkevidde.

Fritagelsen er uafhængig af nettoafregningsordningen, som først er kommet til i slutningen af 1990'erne.

Det vil have meget betydelige konsekvenser for andre VE-anlæg f.eks. husstandsvindmøller at begrænse denne regel i elafgiftsloven. Samtidig vil det have betydning for udkantsområderne samt indebære betydelige administrative omkostninger.

I lighed med de øvrige generelle skatte- og afgiftsregler kan reglen ikke begrænses alene for solcelle-anlæg uden, at det indebærer statsstøtte til dem, der fortsat kan bruge reglen.